

ПРЪСТОРЕНИЙ МЪРТВЕЦЪ.

У единъ градъ пъкъ, като си правили черква, Владиката заръчалъ щото всичкитѣ граждани до три дни да неходятъ на никждѣ, но всѣкой да помогне за да са доправи черквата по скоро.

Мѣжду това троица млади търговчета, които бързали да отидѣтъ на панаиръ, скроили да направятъ една измама, и да отидѣтъ поработата си. Тѣ присторили едногото на умрѣлъ и, като го натоварили на кола, излазjali полегичка изъ града. Кога заминавали край новата черква, казвали, че носятъ мъртво, и отиватъ да го погрѣбѣтъ у гробищата. »Добрѣ синко,« казалъ имъ Владиката, който въ сѣщето врѣме стоялъ тамъ, »постояте да си сторѣж и азъ длъжността, че тогава идете си съ миромъ Божіймъ; нека отчетемъ молитва надъ усопшаго.« Слѣдъ обикновенното опѣло, Владиката свършилъ съ *Боже духовъ* и казалъ: «идете сега да си погребете мъртвеца, и върнете са тукъ да помогнете нѣщо.» — Дохождаме, Дѣдо Владико, дохождаме, ей сегичка ще са върнемъ, рекли двамата и заминали. Но щомъ повървѣли малко, повикали на другаря си да стане, че да каратъ по-скоричко, дордѣто не ги е сглѣдалъ нѣкой. Тѣ го викатъ на име и побутватъ, но той немърда! Послѣ видѣхъ, че той са вдървилъ! Поскоро са връщатъ при Владиката, комуто са исповѣдали, и като обадили истината, казали му какво другарьтъ имъ билъ живъ, но сега умрѣлъ и да ги прости. Тѣ са молили юще да му отчете молитва и да но оживѣй. Владиката, слисанъ, чюдѣше са на Божьето повеление и каза на онези: «вѣй сте сгрѣшили и прѣдъ Бога и вашата лукавщина го е прогнѣвила, щото азъ немогъ да сторѣж нищо или да ви помогнѣ; но идете та си погрѣбете мъртваго и молете са Богу да успокой душата му, а васъ да прости за лъжата, що сте измислили поѣжду си.»

Ето отъ тѣзи примѣри са вижда, че сичкѣ щото